

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО ТУРИЗМУ

Маючи доволі значний туристично-рекреаційний потенціал, на всіх рівнях в Україні не повною мірою реалізуються туристичні можливості. Підтвердженням цього є малий внесок туризму у створенні ВВП, а також його низька бюджетна ефективність. Відтак світовий досвід свідчить, що практично вичерпані можливості розвитку туристичної галузі через традиційні регіони туристичного призначення. Разом з тим розвиток туризму все більше й більше забезпечується розширенням діяльності на місцевому рівні. Місцеве самоврядування повинно стати основним агентом у здійсненні зусиль щодо сталого розвитку туризму, оскільки воно може стати посередником між бізнесом, неурядовими організаціями та місцевими громадами у місцях туристичної діяльності. Зрештою, як офіційні представники інтересів своїх громадян місцеві уряди можуть бути ефективними лідерами у забезпеченні сталого розвитку туризму.

Таким чином, розвиток туризму на основі залучення місцевих громад та організація ефективного партнерства представляється центральним політичним пріоритетом, який довів свою високу актуальність і значимість в світі. Так, новітня історія розвитку туризму у світі доволі значна і демонструє широкий спектр успішних прикладів розробки та реалізації ефективної державної політики.

Серед стратегічних напрямів політики розвитку туризму найбільш важливими вбачаються посилення акценту на активізацію місцевого туризму, а також посилення ролі держави. Результативність державної політики в галузі туризму залежатиме від того, який зміст закладено у будову фінансово-економічного механізму розвитку туристичної діяльності в країні. Діапазон фінансових інструментів у фінансово-економічному механізмі включає субвенції, концесії, податкові пільги, надання податкових канікул, податковий кредит тощо. В реалізації фінансово-економічного механізму важливе місце займає коло учасників, інтереси яких повинні враховуватися, а саме: громади, мешканці територій, місцевий уряд, туристи, приватний туристичний бізнес, приватний бізнес інших галузей, інвестори, центральний та регіональний уряд. В дійсності інтереси та очікування учасників туристичної діяльності не завжди можуть співпадати через свої суперечності. Тому фінансово-економічний механізм розвитку туризму має бути спрямований на подолання суперечностей або їх згладжування.

З огляду на принципи сталого розвитку суспільства важливою передумовою ефективної реалізації фінансово-економічного механізму є вироблення підходів до подолання перешкод економічному розвитку у секторі туризму. На нашу думку цьому сприятимуть наступне коло заходів і дій органів влади, а саме:

- відповідність стратегій туризму та планів з широким набором ініціатив з діяльністю громад та взаємозв'язки їх з економічними планами розвитку;
- здійснення координації як політики так і дій між різними агентствами і різними рівнями влади;

- запровадження співробітництва між бізнесом та операторами туризму в рамках ефективних моделей партнерства в областях планування, управління, маркетингу та фінансування;

- посилення співпраці фінансових інституцій з місцевими громадами та підприємцями для надання допомоги у формуванні фондів інвестицій.

У цьому контексті важливим аспектом фінансової політики розвитку місцевого туризму стає забезпечення сприятливих умов залучення капіталу у галузь, що передбачає, з одного боку, врахування інтересів і можливостей різних потенційних інвесторів, з іншого – використання різноманітних фінансових інструментів.

Список літератури:

1. Агафонова Л.Г. Соціально-економічні проблеми розвитку туризму в Україні та шляхи їх вирішення. //Наукові записки КУТЕП: Зб. наук. пр.: Щорічник. Вип. 9: Філософські науки. – К.: КУТЕП, 2010. – С. 188-206.
2. Аналіз туристичної діяльності в регіонах України за 2013 рік //http: www.tourism. gov. ua/index.asp
3. Верланов Ю.Ю. Фінансово-економічний механізм та інструменти політики розвитку туризму в Україні //Наукові праці ЧДУ: Зб.наук.пр.: Вип. 25.: Економіка. – Ч.: 2010. – С. 50-54.
4. Гоцуєнко Н. Туризм: реальні підстави для невеселих прогнозів і ... нові можливості// Дзеркало тижня – 29.03.2014 р. - № 11.
5. WTO World Tourism Barometer. Volume 2 № 2. June 2014 (6)/

Владислав РІПКО

студент економічного факультету

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Науковий керівник:

к.е.н., асистент Комендант О.В.

МЕХАНІЗМ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Ефективність і стан інвестиційної діяльності в країні залежить перш за все від відповідної державної і регіональної інвестиційної політики, результативність якої зумовлюється наявністю чіткого механізму її реалізації. Невід'ємною складовою державної інвестиційної політики, крім формування сприятливого інвестиційного клімату і пошуку неінфляційних джерел фінансування структурних перетворень, є організація моніторингу ефективності здійснюваних капіталовкладень і розробка пропозицій щодо її підвищення.

У вивчення проблем оптимізації інвестиційних процесів у реальний сектор, наукового дослідження методів залучення інвестицій та формування шляхів підвищення ефективності їх використання як у галузевому, так і в регіональному аспектах, здійснили такі вітчизняні науковці як Бажал Ю.Н., Бандур С.І., Беленький П.Ю., Бланк І.А., Бойко Є.І, Гаврилук О.В., Геєць В.М., Губський Б.В., Долішній М.І. та інші.

Розробка механізму залучення прямих іноземних інвестицій у будь-якій державі, зокрема і в Україні, має виходити з особливостей глобалізації економіки. Саме небажання західних компаній вкладати гроші в межах національних економік пояснюється наявністю жорстких державних правил про зайнятість, великими виплатами по безробіттю, високими виплатами працедавця в соціальні фонди, високим рівнем мінімальної заробітної плати та компенсації у разі звільнення. Саме